

ΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ... ΠΑΥΛΑ

Γράφει ο Γιώργος Μεσσάρης | georgemessaris@gmail.com

«Όποιος αγαπάει την πατρίδα του, την κρίνει αυστηρά»

This is Greece...

Έχω ασχοληθεί πολλές φορές με τη γραφειοκρατική τρέλα στην Ελλάδα. Οι ιστορίες, όμως, είναι ατέλειωτες γι' αυτό και ο πειρασμός μεγάλος να ασχοληθώ και πάλι με αυτό το θεριό που ταλαιπωρεί την πατρίδα μας και βάζει φρένο σε κάθε προσπάθεια οικονομικής ανάπτυξης.

Τι να πρωτοαναφέρω. Θα σταχυολογήσω μερικές από αυτές τις απερίγραπτες γραφειοκρατικές περιπέτειες και σεις βγάλετε συμπεράσματα.

• Ένας φίλος πήγε σε δημόσια υπηρεσία μαζί με ένα πάκο έγγραφα για την τακτοποίηση υποθέσής του. Παρέδωσε τα έγγραφα στον υπάλληλο ο οποίος με περισπούδαστο ύφος άρχισε να τα εξετάζει. Σε κάποια στιγμή σταμάτησε σε ένα πιστοποιητικό το περιεργάστηκε και είπε στο φίλο μου: Αυτό κύριε δεν ισχύει πρέπει να μάς φέρετε νέο, και τού το έδωσε πίσω. Το παίρνει στα χέρια του ο φίλος μου και διαπιστώνει ότι το απορριφθέν πιστοποιητικό είναι της γέννησής του. «Και γιατί δεν ισχύει;» ρώτησε. «Γιατί είναι παλιό. Τα πιστοποιητικά αυτά ισχύουν για τρεις μήνες». «Και τι έχει αλλάξει στους έξη μήνες από τότε που εκδόθηκε» παρατήρησε ο φίλος «ξαναγεννήθηκε ή πέθανε;» Ο υπάλληλος τον κοίταξε αυστηρά και του είπε με ύφος 10 καρδινάλιων: «Αυτό λέει ο νόμος!» Μπορεί να μην άλλαξε κάτι σε ότι αφορά το φίλο μου. Ούτε ξαναγεννήθηκε, ούτε πέθανε. Δεν άλλαξε, όμως, κάτι και στις γραφειοκρατικές συμπληγάδες! Τι είχες Γιάννη, ότι είχα πάντα...

• Στην ακόλουθη περίπτωση «θύμα» ήταν η αφεντιά μου. Με πήρε τηλέφωνο η λογίστριά μου και μου είπε ότι στην εφορία έπρεπε να υποβάλω ορισμένα πιστοποιητικά εισροής συναλλάγματος. «Κανένα πρόβλημα» της είπα «θα πάω στην τράπεζα να τα πάρω». Τηλεφώνησα στην τράπεζά μου και μου είπαν ότι σε δύο ώρες θα ήταν έτοιμα. Τα παρέλαβα και εκείνο που μου έκανε εντύπωση ήταν ότι τα πιστοποιητικά είχαν τυπωθεί σε απλό χαρτί και όχι στο επιστολόχαρτο της τράπεζας, και δεν έφεραν καμιά σφραγίδα. Μου έκανε εντύπωση και το είπα στον τραπεζικό υπάλληλο που ευγενέστατα μου απάντησε ότι «από την αρχή του έτους (όταν τα ζητήσα ήταν Ιούλιος) ισχύει η νέα μορφή που φέρει ένα παγκοσμίως αποκλειστικό αριθμό αναγνώρισης» και επομένως δεν χρειάζεται τίποτα άλλο. Τον ευχαρίστησα και πήγα στην εφορία όπου με περίμενε η λογίστριά μου. Όταν τα έδωσα στον εφοριακό αυτός τα κοίταξε και περιφρονητικό ύφος μου είπε: «Τι είναι αυτά;». «Τα πιστοποιητικά εισροής συναλλάγματος που ζητήσατε». «Και πού είναι οι θεωρήσεις, που ξέρω εγώ ποιος τα έκδωσε». Τού μετέφερα αυτά που μου είχε πει ο τραπεζικός αλλά αυτός εκεί, ήθελε υπογραφές, θεωρήσεις, σφραγίδες... Οι τόνοι άρχισαν να ανεβαίνουν γιατί δεν μπορούσα να πιστέψω την άγνοιά του, έξη και πλέον μήνες μετά την υιοθέτηση της νέας μορφής των πιστοποιητικών εισροής συναλλάγματος. Δίπλα μου η λογίστριά μου

πάτησε το πόδι. Έξω από τα γραφεία της εφορίας μου εξήγησε πως «ότι και αν έλεγα στον μη ενημερωμένο υπάλληλο, ήταν απλά χάσιμο χρόνου». Πήρα τα πιστοποιητικά πίσω στην τράπεζα όπου δεν μπορούσαν να το πιστέψουν. «Βάλε σφραγίδες και όσες πιο πολλές υπογραφές μπορείς» είπα στον τραπεζικό ο οποίος γελώντας άρχισε να βαράει «τάκα-τούκα-τάκα-τούκα» τις σφραγίδες και να βάζει υπογραφές. Όταν τα ξαναπήγα στην εφορία ο υπάλληλος τα κοίταξε με ένα πλατύ χαμόγελο ικανοποίησης και ανακούφισης. «Τώρα μάλιστα» μου είπε με ένα τόνο δικαίωσης στη φωνή του, «αυτά είναι πιστοποιητικά!»

• Μια και ο λόγος για την εφορία να σημειώσω δύο περιπτώσεις φορολογουμένων που κλήθηκαν να πληρώσουν απίστευτα ευτελή ποσά.

Μια ηλικιωμένη (92 ετών) πήρε ειδοποίηση να καταβάλει φόρο ακίνητης περιουσίας (ΕΝΦΙΑ) ύψους 1,40 ευρώ ενώ ένας άλλος ένα λεπτό του ευρώ! Και στις δύο περιπτώσεις τα γραμματόσημα, η εκτύπωση, οι φάκελοι και η διεκπεραίωση είχαν για το κράτος κόστος πολλαπλάσιο των ποσών που εισπράχθηκαν! Η λογική δεν κατοικεί στο ελληνικό δημόσιο...

• Υπάρχουν αμέτρητα παραδείγματα ατόμων που θέλοντας να αρχίσουν μια επιχείρηση χρειάστηκαν και 1 και 2 και 3 και 4 χρόνια για να νικήσουν τον παραλογισμό της ελληνικής γραφειοκρατίας, τη στιγμή που σε άλλες χώρες, όπως η Σιγκαπούρη, μια μέρα είναι αρκετή για να στήσουν μια εταιρία!

Με όλα αυτά τα τρελά, το ελληνικό κράτος σκέφθηκε (τώρα το «σκέφθηκε» είναι υπερβολή, αλλά τέλος πάντων) να επέμβει για να βοηθήσει τους πολίτες στις επαφές του με τις δημόσιες υπηρεσίες. Έτσι δημιουργήσε, πριν αρκετά χρόνια, τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών, τα γνωστά ΚΕΠ, που είναι όντως πολύ χρήσιμα. Οι προσπάθειες, όμως, σταμάτησαν εκεί. Δεν συνεχίστηκαν στον εκσυγχρονισμό του ελληνικού δημοσίου που εξακολουθεί να παραπαίει παρά τις συνεχείς φωνές διαμαρτυρίας και τις προτροπές και υποδείξεις της ΕΕ να γίνει επί τέλους κάτι.

«Στου κουφού την πόρτα όσο θέλεις κύπα» λέει ο θυμόσοφος λαός. Εγώ θα πρόσθετα «μη κτυπάτε την πόρτα, το δημόσιο κοιμάται!» This is Greece!

Μέχρι την επόμενη εβδομάδα για σας και να περνάτε καλά (όσο καλά επιτρέπουν τα μνημόνια, ο ΕΝΦΙΑ, τα Τέλη Κυκλοφορίας Οχημάτων, η γραφειοκρατία, η κα Μέρκελ και τα μύρια άλλα δαιμόνια που ταλανίζουν την πατρίδα).

georgemessaris@gmail.com
www.omegadocumentaries.com (Τελευταία παραγωγή: ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗ – ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ)

ΤΡΕΙΣ ΔΙΠΛΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ DVD:
 ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΑΓΓΛΙΚΑ
 ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΙΤΑΛΙΚΑ
 ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΡΩΣΙΚΑ

Flowers Of The Sea Λουλούδια Του Πελάγους

Ένα ιστορικό-πολιτιστικό ντοκιμαντέρ
 71 λεπτών του Γιώργου Μεσσάρη
 για την Κεφαλλονιά και την Ιθάκη

ΤΙΜΗ \$25.00 ΜΕ ΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ: georgemessaris@gmail.com - Τηλ.: +30 6978 500020

